

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖЗ-9/21
18.06.2021.године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, као суд трећег степена, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Милевке Миленковић и Марине Илић, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из чл.122 ст.2 у вези ст.1 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, Ктж.бр.34/21 од 19.05.2021.године и браниоца окривљеног АА, адвоката Дервиша Гашанина из Сјенице, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1-53/21 од 08.04.2021.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2021.године, донео је једногласно

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, па се пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1-53/21 од 08.04.2021.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, Ктж.бр.34/21 од 19.05.2021.године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К.бр.65/20 од 08.10.2020.године, окривљени АА, на основу одредбе чл.423 тач.2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело лака телесна повреда из чл.122 ст.2 у вези ст.1 КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1-53/21 од 08.04.2021.године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Пазару – Одељење у Сјеници, преиначена је пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.65/20 од 08.10.2020.године, тако што је окривљени АА оглашен кривим да је учинио кривично дело лака телесна повреда из чл.122 ст.1 КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу чл.261 ст.2 тач.9 у вези ст.3 ЗКП, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу чл.262 ст.1, чл.264 ст.1 у вези чл.261 ст.2 тач.1 ЗКП, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном суду у Сјеници износ од 29.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу чл.262 ст.1, чл.264 ст.1 у вези чл.261 ст.2 тач.8 ЗКП, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем суду у Новом Пазару износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу чл.262 ст.1, чл.264 ст.1 у вези чл.261 ст.2 тач.8 ЗКП, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати оштећеној ББ износ од 63.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу чл.258 ст.4 ЗКП, оштећена ББ је, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парнични поступак.

Против цитиране пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Новом Пазару, због неправилне одлуке о кривичној санкцији (чл.441 у вези чл.437 ЗКП), са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи пресуду Вишег суда у Новом Пазару Кж1-53/21 од 08.04.2021.године, тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју ће издржати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, и

- бранилац окривљеног АА, адвокат Дервиш Гашанин, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.7 и тач.11 и чл.438 ст.2 тач.2 и 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл.440 ст.2 ЗКП, повреде кривичног закона из чл.439 тач.1 и 3 ЗКП, одлуке о кривичној санкцији из чл.441 ст.1 ЗКП и одлуке о трошковима поступка из чл.441 ст.4 ЗКП, са предлогом да се усвоји жалба браниоца окривљеног и укине пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.53/21 од 08.04.2021.године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да се усвоји жалба и преиначи пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.53/21 од 08.04.2021.године.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Дервиш Гашанин је поднео одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, са предлогом да се одбије жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, Ктж.бр.34/21 од 19.05.2021.године, као неоснована или да се одбаци као недозвољена, сходно одредби чл.443 ст.1 у вези чл.433 ст.1 ЗКП.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-420/21 од 16.06.2021. године, изјавио да одустаје од жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом

Пазару, Ктж.34/21 од 19.05.2021.године, изјављене на пресуду Вишег суда у Новом Пазару Кж1-53/21 од 08.04.2021.године.

Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, је одржао седницу већа у смислу одредбе чл.464 у вези чл.446 ЗКП, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, сходно чл.451 ст.1 ЗКП, па је, по оцени навода у изјављеној жалби браниоца окривљеног и писаном предлогу Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

- жалба браниоца окривљеног је неоснована,
- жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару је недозвољена.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.7 ЗКП, која се огледа у томе што је Виши суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца. Према наводима жалбе, кривични поступак према окривљеном АА је вођен по оптужном предлогу ОЈТ Нови Пазар – Одељење у Сјеници, ожалбена пресуда је донета поводом изјављене жалбе ОЈТ Нови Пазар – Одељење у Сјеници, због кривичног дела из чл.122 ст.2 у вези ст.1 КЗ, које се гони по службеној дужности, а Виши суд доноси пресуду и окривљеног АА оглашава кривим због кривичног дела лака телесна повреда из чл.122 ст.1 КЗ и изриче му условну осуду. Тиме је окривљени оглашен кривим за кривично дело из чл.122 ст.1 КЗ, а да за то није постојало овлашћење тужиоца за поступање у овом предмету. У кривично-процесном праву као овлашћени тужиоци могу се појавити јавни тужилац као државни орган, оштећени као тужилац и приватни тужилац. Да би оштећени као тужилац преузео кривично гоњење и заступао оптужбу неопходно је било и нужно да јавни тужилац изјави да одустаје од оптужбе због кривичног дела из чл.122 ст.2 у вези ст.1 КЗ, за које се гони по службеној дужности, а након тога оштећени се пита да ли преузима кривично гоњење и заступа оптужбу, а који поступак је прописан одредбом чл.52 ст.1 ЗКП. Суд не поступа по тој одредби већ врши правну квалификацију радњи окривљеног (чл.122 ст.1 КЗ) само на основу чињенице што је у току претреса пред другостепеним судом оштећена изјавила да се придружује кривичном гоњењу и да истиче имовинскоправни захтев. Ако је Виши суд заузео став да је оштећена преузела кривично гоњење и да ће у даљем току поступка заступати оптужбу, а што је по мишљењу одбране погрешно и неприхватљиво, како је било могуће да на претресу пред другостепеним судом оптужбу заступају и јавни тужилац и оштећена као тужилац што је преседан и у кривичноправној теорији и судској пракси да у истом поступку имамо два тужиоца. Овакав пропуст Вишег суда, према ставу жалбе, има за последицу да је сама изрека пресуде неразумљива, сходно одредби чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП.

Насупрот наводима изјављене жалбе, Апелациони суд, као суд трећег степена, налази да првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.7 ЗКП, имајући у виду да из списка предмета произилази да је кривични поступак спроведен по оптужном акту јавног тужиоца за кривично дело које се гони по службеној дужности (чл.122 ст.2 у вези ст.1 КЗ), по кривичној пријави оштећене која је поднета у року предвиђеном за приватну тужбу (два дана после критичног догађаја), те да је суд након одржаног претреса на основу утврђеног чињеничног стања оценио да се у радњама окривљеног стичу законска

обележја кривичног дела које се гони по приватној тужби (чл.122 ст.1 КЗ), па изјава оштећене дата у кривичном поступку да се придружује кривичном гоњењу и по оцени овог суда, сматраће се изјавом за настављање поступка за кривично дело за које се гони по приватној тужби.

Наиме, одредбом чл.65 ст.3 ЗКП, предвиђено је да када је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеног за приватну тужбу. Члан 65 став 2 ЗКП, прописује да се за кривично дело за које се гони по приватној тужби, тужба подноси у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог. Дакле, у смислу цитираних одредби оштећена је током кривичног поступка имала својство потенцијалног овлашћеног тужиоца за случај одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења или ако се током поступка утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби. Следствено томе, изрека другостепене пресуде је разумљива, тако да иста није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП, на коју се неосновано указује жалбом браниоца окривљеног.

Жалбом браниоца окривљеног се даље наводи да другостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, која се огледа у томе што су разлози пресуде противречни изреци, разлози о одлучним чињеницама које су биле предмет доказивања су потпуно нејасни и противречни, а недвосмислено постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде са садржином исправа (налаза и мишљења вештака медицинске струке) и исказа сведока датих на записнику, а који су погрешно интерпретирани. С обзиром да је бранилац окривљеног разлоге који су дати у пресуди у погледу битних чињеница и њихово поређење са презентираним и изведеним доказима у току трајања поступка (који се односе на исказе сведока и налаза и мишљења вештака медицинске струке), детаљно образложио у делу жалбе који се односи на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Апелациони суд налази да се у том делу суштински другостепена пресуда побија по другом законском основу, те да другостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, будући да је другостепени суд о свим чињеницама које су предмет доказивања дао јасне и међусобно непротивречне разлоге, као и да не постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о испитивању сведока и вештака и самих тих исправа и записника.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног тврди да је првостепена пресуда захваћена и битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.3 ЗКП, која се, према ставу жалбе, огледа у томе што другостепени суд није применио одредбу чл.16 ст.2 и 5 ЗКП, чиме се, суштински посматрано, првостепена пресуда такође побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, будући да се истом наводи и оспорава чињеница да Виши суд у Новом Пазару прихвата исказ оштећене и њене сестре као истините, логичне и убедљиве, а не прихвата исказе сведока ГГ, ДД и ЂЂ, већ, према ставу жалбе, произвољно, паушално и пристрасно ценећи исказ сведока Милорада Ратковића наводи да је његов исказ неистинит и да има за циљ да олакша кривичноправни положај окривљеног, а за исказе сведока ДД и ЂЂ наводи да нису битни јер ова лица немају непосредна сазнања о самом догађају.

Супротно наводима изјављене жалбе браниоца окривљеног, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено правилном оценом свих изведених доказа како појединачно, тако и у међусобној вези, као и правилном оценом одбране окривљеног. Правилно је утврђено да је критичном приликом окривљени оштећеној ББнано лаке телесне повреде у виду два подлива тамнољубичасте боје у пределу леве потколенице величине 5 x 5 cm и подлива тамнољубичасте боје на левој натколеници величине 10 x 8 cm, тако што је исту нагазио у пределу леве ноге, а коју врсту и квалификацију телесне повреде и механизам наношења је описао вештак медицинске струке др Фехим Јуковић, чиме је поткрепљен исказ оштећене у погледу начина и механизма повређивања, као и да је критичном приликом окривљени пришао оштећеној која је чувала стоку и одузео јој дрвени штап дужине око 1 метар, пречника око 1 cm и истим је више пута ударио оштећену по рукама, а затим је одгурнуо због чега је она пала на земљу, којом приликом је оштећеној нанео и телесне повреде у виду болног отока трећег и четвртог прста леве шаке.

По оцени Апелационог суда, као суда трећег степена, другостепени суд је правилно оценио све изведене доказе и исте довео у везу и о томе је дао правилне и јасне разлоге које у свему и прихвата Апелациони суд и на исте упућује, а жалбом браниоца окривљеног се, суштински посматрано, даје другачија оцена изведених доказа од оцене коју је дао другостепени суд и изводи закључак супротан закључку другостепеног суда, да окривљени оштећеној није нанео описане телесне повреде. У жалби се детаљно анализирају налази и мишљења вештака медицинске струке – специјалисте судске медицине др Фехима Јуковића и др Џевада Себечевца и потенцирају делови налаза и мишљења да описане лаке телесне повреде у пределу леве ноге нису настале ударцима дрвеним штапом описаним у изреци пресуде, што је суштински другостепени суд и утврдио налазећи да су исте настале гажењем у пределу леве ноге након пада оштећене, коју је окривљени одгурнуо, а што се тиче болног отока трећег и четвртог прста леве руке, насупрот наводима изјављене жалбе, вештаци су сагласно навели да су у питању одбрамбене повреде, а нису искључили могућност да су исте могле настати ударцем штапом дужине 1 метар, пречника 1 cm, док је вештак Џевад Себечевац управо искључио могућност да је наведена повреда настала уједом инсеката.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, како у погледу објективних, тако и субјективних елемената кривичног дела, правилно је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из чл.122 ст.1 КЗ, и за своје чињеничне и правне закључке другостепени суд је дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд, па је жалба браниоца окривљеног изјављена по основу повреде кривичног закона оцењена као неоснована.

Испитујући одлуку о кривичној санкцији која се побија жалбом браниоца окривљеног, Апелациони суд, као суд трећег степена, налази да је приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције другостепени суд имао у виду све околности у смислу чл.54 КЗ, које су од утицаја да казна буде мања или већа, па је правилно као олакшавајуће околности окривљеном ценио чињеницу да се ради о особи старије животне доби, његове личне и породичне прилике, да је отац четворо деце и слабог имовинског стања, да раније није осуђиван, налазећи да отежавајућих околности није било и правилно се определио за изрицање условне осуде, као мере упозорења уз претњу казне, на начин као у изреци другостепене пресуде. По оцени

Апелационог суда, изречена условна осуда је нужна и довољна за постизање сврхе кривичних санкције и сврхе условне осуде прописане чл.4 и 64 КЗ, па су наводи жалбе браниоца окривљеног којима се указује да нису потпуно и правилно оцењене олакшавајуће околности на страни окривљеног оцењени као неосновани.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног другостепена пресуда побија по основу одлуке о трошковима поступка, будући да се истом не образлаже у чему је одлука о трошковима поступка неправилна и незаконита, а ради се о одлуци која се не испитује по службеној дужности.

С обзиром да је Апелациони јавни тужилац поднеском од 16.06.2021.године одустао од изјављене жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, то је Апелациони суд, као суд трећег степена, утврдио одустанак од жалбе и исту је, сходно чл.456 тач.2 ЗКП, решењем одбацио као недозвољену.

Са напред наведених разлога Апелациони суд, као суд трећег степена је, на основу одредбе чл.464 у вези чл.457 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде под I, а на основу одредбе чл.464 у вези чл.456 ст.2 ЗКП, као у изреци под II.

**Записничар,
Тамара Миливојевић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Радоман Спарих,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**